

kteřé má dlužník ve své moci, vykoná se podle § 253 ex. řádu tím, že výkonný orgán je v zápise sepíše a popíše (zájemní popis). Podle toho, co bylo právě pověděno, měl exekuční návrh vymáhajícího věřitele ze dne 25. března 1929 s hlediska uspokojení jeho vymáhané pohledávky zcela negativní výsledek, neboť vymáhající věřitel na movitostech dlužnice ani nenabyl zástavního práva, takže nelze posouditi, zda by budoucí provedení této exekuce mělo pro jeho uspokojení nějaký význam, a na nemovitostech sice nabyl zástavního práva, ale to jest jen zajištěním, jehož bezpečnost nelze vzhledem k předchozímu zatížení knihovnímu dosud ani odhadnouti. Přes to vymáhající věřitel nepokračoval v povolené exekuci a podal teprve 29. dubna 1929 návrh na povolení vnučené dražby nemovitostí dlužnice, který odůvodnil podle názoru dovolacího soudu dostatečně tvrzením, že mu dlužnice dosud nic nezaplatila. Dlužnice v rekursu do usnesení soudu první stolice, jímž dražba nemovitostí byla povolena, tento údaj nepopřela, naopak tvrdila dokonce, že celou vymáhanou pohledávku i s příslušenstvím zaplatila teprve dne 28. května 1929, ale nepodala o tom dokladu a podle spisů nenavrhlala dosud ani zrušení exekuce podle § 40 ex. řádu. Nedopadá tu tedy ustanovení § 14 ex. řádu.

Čís. 9099.

Soud, vydavší směnečný platební příkaz, není ani oprávněn ani povinen, by zkoumal z úřadu platnost zažalované směnky, nebyla-li neplatnost v námitkách včasné uplatněna.

(Rozh. ze dne 25. července 1929, Rv I 1180/29.)

Procesní soud první stolice zrušil k námitkám žalovaného směnečný platební příkaz. Důvody: Podle § 3 čís. 2 sm. zák. jest podstatnou náležitostí cizí směnky »údaj peníze, který má býti placen«. Všechny podstatné náležitosti § 3 sm. zák. musí býti splněny, neboť nedostatek i jen jediný z nich působí neplatnost směnky. Jde o donucující předpis zákona (ius cogens), takže se strany nemohou platně vzdáti některé z podstatných náležitostí, ba soud musí z úřadu zkoumati splnění všech těchto náležitostí. V souzeném případě chybí náležitost podstatná pod čís. 2 § 3 sm. zák. uvedená, údaj peníze, na který směnka zní. Jest nutno, by byla udána měna a nestačí jen údaj čísla. Byla tudíž sporná směnka již v čase podání směnečné žaloby neplatna a žaloba měla býti a limine odmítnuta. Směnka nestala se platnou ani tím, že strana žalovaná v propadné lhůtě, ani v písemných námitkách ani při ústním jednání po předložení prvopisu sporné směnky onu závadu nenamítala, neboť strany nemohou se vzdáti žádné z podstatných náležitostí směnky, což by jinak bylo umožněno tím, že by žalovaná strana chybějící náležitost v propadné lhůtě nenamítala. Poněvadž jest povinností soudu z úřadu zkoumati, zda sporná směnka vykazuje všechny podstatné náležitosti, soud zjistiv, že jí chybí náležitost čís. 2 § 3 sm. zák., že tedy směnka jest od počátku neplatná, a že podpis žalované strany nemůže

pro ni míti v zápětí vznik směnečného závazku, platební příkaz jako odporující směnečnému zákonu zrušil. O d v o l a c í s o u d napadený rozsudek potvrdil.

N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc soudu prvé stolice s poukazem, by dále jednal a znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Podle §§ 559 a 553 c. ř. s. má býti v rozsudku, jímž se vyřídí řízení o námitkách proti směnečnému platebnímu příkazu, vyřčeno, zda se platební příkaz ponechává v platnosti, či zda a pokud se zrušuje. Podle §§ 557 a 552 c. ř. s. musí žalovaný všechny své námitky proti směnečnému platebnímu příkazu vznésti v neprodlužitelné lhůtě tří dnů a musí býti podle § 552 druhý odstavec, druhá věta c. ř. s. později podané námitky bez jednání odmítnuty. Byl-li vydán směnečný platební příkaz, ačkoliv nebylo zákonných podmínek pro zahájení směnečného řízení, a nebyly-li podány proti němu námitky, nabývá platební rozkaz právní moci. Byly-li námitky podány, ustanoví se podle §§ 559 a 552 třetí odstavec c. ř. s. o námitkách včasně podaných, tedy jenom o těchto, ústní rok a o vznesených námitkách bude rozhodnuto způsobem v §§ 559 a 553 c. ř. s. uvedeným. Nelze tedy schváliti právní názor nižších soudů, že soud, nedbavší své v § 557 c. ř. s. uvedené povinnosti a vydavší směnečný příkaz platební, jest oprávněn a tím i povinen zkoumati z úřední povinnosti platnost zažalované směnky, tedy obíratí se zejména otázkou podle § 6 směn. zákona ze dne 13. prosince 1927, čís. 1 sb. z. a n. z r. 1928, totiž otázkou, že z listiny, které se nedostává některá z podstatných náležitostí směnečných (§ 3), nevzniká směnečný závazek, a že prohlášení na takové listině (indossament, akcept, aval) nemají směnečněprávní platnosti, když taková neplatnost nebyla v námitkách včasně uplatněna. Nemohl se tedy odvolací soud obíratí z úřední moci ve včasně podaných námitkách vůbec neuplatněnou otázkou, že ve sporné směnce není udána určitá měna, nýbrž je v ní udána jen číslice 1.000 bez měny, a že ve směnečné žalobě navrženo bylo vydání příkazu na zaplacení 5.000 K, tudíž ani ne 5.000 Kč, na kteroužto sumu (5.000 Kč), jak se podobá, byl platební příkaz ve skutečnosti vydán. An byl rozsudky soudů nižších stolic směnečný příkaz platební zrušen z důvodů v námitkách neuplatněných, k nimž bylo přihlédnuto z úřadu, bylo důvodnému dovolání vyhověti, ale, poněvadž se soudy nižších stolic neobíraly námitkami proti platebnímu rozkazu skutečně a včasně vznesenými, nebylo lze vyhověti dovolacímu návrhu na změnu napadeného rozsudku, nýbrž bylo podle §§ 496 čís. 3 a 513 c. ř. s. rozsudky soudů nižších stolic zrušiti a rozhodnouti, jak se stalo.

Čís. 9100.

Nevyhledává se, by ke knihovní žádosti byly pro soudní spisy předloženy dva opisy plánku.

(Rozh. ze dne 25. července 1929, R II 216/29.)